

Nr. 6
1995. gada
februāris

Tēvzemīte

Stopinu pagasta
avīze – apkārtraksts

Aizvadītais gads

Ģ Ilmārs Lūsis — pagasta domes priekšsēdētājs

Varam izvērtēt, kāds ir bijis aizvadītais budžeta gads galvenajos rādītājos.

Plānotie ieņēmumi bija Ls 261 518, izpilde — Ls 376 541, tātad budžeta ieņēmumu daļa izpildīta par 159 procentiem, t.i., galvenokārt zemessargu — ar komandieri J. Stašķevicu priekšgalā — un iepriekšējās valdes noplīns. Paldies visiem, kas palīdzēja šo budžetu pārsniegt. Tas arī noteica to, ka mēs pamatā neesam parādī valstij.

Izdevumi svarīgākajās pozīcijās:

komunālajai saimniecībai	Ls 168 244;
izglītībai	Ls 94 990;
sociālajai nodrošināšanai	Ls 81 510;
kultūrai	Ls 8850.

Komunālajai saimniecībai — bez tādiem izdevumiem kā ceļa remonts Juglā un jauna ceļa izbūve, kas savieno Sauriešus ar tuberkulozes slimnīcu — lielākā daļa līdzekļu tika izlietota siltuma apgādei. Ekonomiski ir strādājuši Ulbrokas komunālie dienesti.

Āoti nesaimnieciski strādājusi komunālā saimniecība «Saurieši», kas siltuma vaja-

dzībām ir saņēmusi subsīdijas Ls 26 794 (Ls 22,3 uz vienu iedzīvotāju).

No uzņēmumiem visnegodīgākie ir «Latbūve» — vadītājs Musts, kam ir Ls 2955 liels siltuma parāds. Šis uzņēmums nedomā parādu samazināt. Iespējams, ka šīm mājām (Institūta ielā nr. 15, nr. 17 un nr. 19) tiks samazināta siltuma padeve līdz minimumam vai atslēgta pavisam. Tāpat nav saprotama «Ulbrokas namī» nostāja; vadītāji — Musts, Masteiko, pārvaldnieks Peipiņš.

Nododot ekspluatācijā māju Institūta ielā 13, tiek izmantoti komunālie pakalpojumi, bet nauda netiek maksāta. Tādējādi samazinās iespējamo pabalstu lielums pensionāriem, daudzbērnu ģimenēm u.c. maznodrošinātajiem.

Cienījamie kungi, vai tiešām jūsu sirdsapziņa neierunāsies un jūs nebeigsit parazītēt uz maznodrošināto cilvēku rēķina?

Vēl joprojām maz naudas varam atvēlēt kultūrai. Man ir liels prieks un es pateicos visiem mūsu pašdarbības pulciņu vadītā-

jiem, ka viņi par šo niecīgo samaksu turpinā vadīt pulciņus.

Neparedzēti daudz līdzekļu bija jāizlieto izglītībai, jo no 1. jūlija mūsu ziņā nodeva nepabeigto Ulbrokas vidusskolu — līdzekļu kas piešķirti, ir relatīvi niecīgi (Ls 530). Par spīti tam, veikta skolas apzaļumošana un turpmāk — otrās kārtas — celtniecība.

legādāti autobusi, tāpēc skolnieku vešana uz skolu un atpakaļ problēmas nesagādā.

Domājam, ka varēsim risināt arī jautājumu par satiksmi ar pilsētu.

Ekonomiski pie līdzekļu izlietošanas strādā grāmatvedības darbinieki ar galveno grāmatvedi I. Salīnu.

Lai varētu ekonomiskāk un lietderīgāk izlietot budžeta līdzekļus, rūpīgāk jāstrādā sociālajiem dienestiem; arī jaunajai domei vajadzētu rūpīgāk veikt līdzekļu sadali.

Neņemot vērā to, ka medicīna ir valsts aprūpē, tās vajadzībām izlietots Ls 7832.

Sliktāk strādājis Sauriešu feldšerpunkts, kas ilgu laiku nerakstīja talonus, tādēj algas bija jāmaksā no pagasta budžeta, nevis no norēķinu kases.♦

Dod, Dieviņi, otram doti, Ne no otra milī lūgt

Ģ Jānis Pumpurs, pagasta domes priekšsēdētāja vietnieks

Mūsu valsts atrodas situācijā, kad tik daudz cilvēku, kas visu savu dzīvi atdevuši darbam — atdevuši, lai pienāktu šodienai —, tagad nokļuvuši dzīves pabērnu stāvoklī. Tie ir pensionāri, daudzbērnu ģimenes, invalīdi, daudzi citi.

Ziemassvētkos pagastā bija jūtama labdarības akcijas noskaņa. Akcija tika veikta, domājot par šiem cilvēkiem. Pagasta līdzekļi ir stipri ierobežoti, tāpēc patīkami, ka šajā akcijā — kā vienmēr — piedalījās šādas firmas:

«Intana» — vadītāja I. Balode,
«Valentīna» (Kletiņa) — vadītāja V. Teko
«Liepziедi» — Z. Jeremjenoka,
«Zīme» — vadītāja A. Usāne,
«Opāls» — vadītāja G. Gorjanova,
«Rando» — vadītājs P. Majeckis.

Svarīgi jau nav tas, cik katrs spēj dot, bet gan tas, ka cilvēkiem ir līdzjūtīga sirds...

Pagastā kopš 1990. gada reģistrēti 177 privātuzņēmumi, bet šis skaitlis droši vien

ir lielāks, jo, firmām reģistrējoties, nav jāiesniedz pažīojums pagastam. Tāpēc pagasts uzzina par šo privātuzņēmumu eksistenci tikai tad, kad šo uzņēmumu vadītājiem no pagasta ir vajadzīgas kādas izziņas vai arī cita veida pašdzībā. Iesaku visiem uzņēmumu vadītājiem noslēgt sadarbības līgumu ar pagastu, lai varētu labiekārtot pagasta teritoriju, pašdzēt no valsts budžeta finansējamajām ieštādēm.♦

Stopiņu pagasta vēstures lappuses

✉ Anatolijs Sergejevs, Ulbrokas vidusskolas direktors

1582.gadā biržermeistars Ulenbroks uzcēla savā muižā dzirnavas, kur mala iesalu Rīgas krodziniekiem. 1619.gadā tās tika piemērotas arī vara apstrādei. Rīgas varķaju cunte uzsāka cīņu pret biržermeistarū, kas pārstrādāja savās dzirnavās metālu, taču cīņas iznākums amatniekiem bija nelabvēlīgs. Ulenbrokam Rīgas rātē netrūka atbalstītāju. Metālu dzirnavās pārstrādāja līdz par 17.gs. vidum. Pēc 1656.—1661.g. kara tās turpināja malt viegī labību un iesalu, bet gadsimta beigās bija pat sabrukušas.

Rīgas cunfes cīņjās pret manufaktūru izveidošanu, lai neļautu darboties konkurentiem, 1779.gada maijā tās panāca savu — ar ģenerālgubernatora 29. maija rezolūciju it kā par noteikumu neievērošanu ādas apstrādātājam I.Timofejevam bija pavēlēts strādāt Ulbrokā. Te viņš bija saņēmis atlauju iekārtot savu ādu apstrādes manufaktūru. Trūka darbaspēka. Kurzemes un Vidzemes zemnieku pārvietošanās un nodarbošanās tiesības bija stipri ierobežotas. Tāpēc strādnieki bija krievu dzimtīvēki no Vitebskas, Smoļenskas, Mogilevas, Pleskavas. 19.gs. pirmajā pusē daži Rīgas tirgotāji daju no tirdzniecībā iegūtajiem kapitāliem sāka ieguldīt rūpnie-

cībā un tās veidošanā. Starp tiem bija Rīgas tirgotājs V.Šeluhins, kam piederēja īpašumi tagadējos «Līcos». Jāpiebilst — kad V.Šeluhins 1938. gadā 54 gadu vecumā nomira, viņš no tēva mantoto īpašumu — apmēram 4000 sudraba rubļu — bija palielinājis līdz apmēram miljonam sudraba rubļu.

Bez ādas apstrādes manufaktūrām bija arī papīrdzirnavas. 1805.gadā Strasburgas fabrikanta dēls Luijs Pakē nopirkta dzirnavas Ulrokas muižā starp Mazo Juglu un Blusu krogu. Ar bankiera Kleina kredīta palīdzību viņš tai pašā gadā pārbūvēja labības dzirnavas par papīrdzirnavām, izlietotot Zasulauka papīrdzirnavu lekārtu. Tomēr Pakē nespēja organizēt ražošanu. Tāpēc 1808.gadā viņš bija spiests papīrdzirnavas nodot Ulrokas muižas īpašniekam Leonardam Cimermanim (1777—1821). L.Cimermanis uzsāka papīra ražošanu.

1811.gadā Ulrokas papīra manufaktūrā strādāja meistars un septiņi strādnieki, gadā nopelnīt 950 dālderu. 1812.gadā strādnieku skaits pieauga līdz 25. 1816.gadā par meistaru Ulrokas papīrdzirnavās strādāja Gotībs Štoss, viņš bija uzaicināts no Saksijas. Meistars vadīja darbus papīrdzirnavās. 61,35 procenti no kopējās produkcijas bija papīrs cukurgalvu un taba-

kas iesaiņošanai. Rakstāmpapīru Ulrokā neražoja.

1816.gadā L.Cimermanis papīrdzirnavas pievienoja īpašai muižībai un nosauca par Juglas dzirnavām.

Pēc L.Cimermaņa nāves papīra manufaktūru mantoja viņa brālis Kristiāns Bernhards (1771—1841), kas laikā no 1822. līdz 1824.gadam uzņēmumu ievērojami paplašināja. 1826.gadā viņš uzcēla jaunas vējdzirnavas. Līmes un zilās krāsas izgatavošanai 1826.gadā uzcēla vārītavu ar četriem katliem. 1827.gadā papīrfabrikā ražoja cukurgalvu iesaiņojamā papīru — 5830 pudus par 56 153 rubļiem, papīra kulisēs par 5562 rubļiem, kartonu par 1440 rubļiem, rakstāmpapīru par 1360 rubļiem.

Pēc L.Cimermaņa nāves 1854.gadā Juglas muižību ar dzirnavām savā īpašumā ieguva Teodors Fibuze, tirgotājs no Rīgas.

Juglas papīrdzirnavas nedrīkst sajaukt ar Juglas muižas papīrfabriku, ko no 1858. līdz 1859.gadam uzcēla Juglas ezera dienvidrietumu krastā jau kā modernu papīrtūpniecības uzņēmumu.

Šādas ziņas par papīra manufaktūrām pagasta teritorijā ir apkopojis Latvijas arhīvu darba speciālists I.Jenšs un vēsturnieks T.Zeids.♦

Literārā jaunrade

«... tad es nosaukšu sevi
par laimīgu...»

✉ Ruta Jakovjeva

Kad es satiekos ar cilvēkiem, es ieskatos tiem acīs, un tajās uz mīkli es redzu — patiesību. Bet tādās acīs es ieraudzīju pirmo reizi. Tik joti skumjas un gaišas bērna acīs...

Sēžot baltajā slimnīcas koridorā, es jutu apkārt sev vienmuļu klusumu, un tikai pa brīdim varēja dzirdēt bērnu klaigas, tās tūlīt arī tika apklusinātas...

Man uz pleciem gūlās kluss smagums. Man bija grūti sēdēt šajā tīk joti baltajā telpā.

Un, kad es ieraudzīju viņu, mazu, dzeltenā pidžamā ietērptu puisēnu, kurš gāja nedaudz saliecieši, pie rokas vezdams pa visam mazu meitenīti, kura tikko turējās uz kājiņām, un nemākuļīgi centās tīkt līdzi savam vedējam, tajā brīdī es it kā atmodos, un viss, kas man likās svarīgs, pēkšņi kļuva tik nenozīmīgs. Es nezinu, kas ar mani notika tajā brīdī, bet man gribējās samījot mazo puisēni un viņa māsiņu. Mani smacēja asaras, un es pati nesapratu, vai tas, kas ar mani notiek, ir labi vai slīkti. Bet es par to nedomāju. Es kļuvu mierīga. Kā vēl nekad...

Manas drūmās domas nebija nekas, sašķinot ar to, ko man pastāstīja astoņ-

gādīgs zēns. Es jutos tik joti nespējīga un nevarīga. Es nespēju palīdzēt...

Mēs parasti jūtāmies vientuļi savās bēdās, bet — cik šausmīgi ir redzēt cīciešanas un apzināties, ka tu nevari palīdzēt...!

Man likās, ka šis puisēns ir vecāks par mani. Viņš saprata mani pusvārdā un teica to, ko es tikai nesen izjutu un sapratu.

Viņš man iemācīja, ka cauri bēdām var iziet vienīgi ar smaidu, un — lai viss, kas sāp iekšā, paliek turpat. Lai cik grūti būtu, var atrast mierinājumu sevī. Un tad nāk tas klusais laiks, kad labāk ir būt pašam ar sevi. Pārdomāt visu. Jo tomēr cīti tevi nesaprātī... Un arī — atpūsties no visa un visiem. No skajuma. Jo skajums ir visur. Tas mani sagrauj, un man kļūst baigi no tā.

Tiem, kas pieradusi pie skaņuma un bara, tiem ir grūtāk palikt ar sevi. Es esmu pieradusi pie vientulības, un drūzmā man ir grūti.

Es meklēju un gaidu mieru, jo neesmu to vēl atradusi. Varbūt tikai pazaudējusi... Es gribu būt atkal klusa un stipra sevī.

Es nosaukšu sevi par laimīgu tad, ja varēšu dot kaut mazliet siltuma un prieka tiem, kas to jau sen negaida. Dot cerību tiem, kas to ir pazaudējuši. Un ja kāds kļūst no tā kaut mazliet laimīgāks, es savai dzīlei esmu atradusi jēgu...

Šis astoņgadīgais puisēns man vēl vairāk to pierādīja. Un, ejot prom pa balto koridoru, viņš vēl piegāja pie kāda zēna,

kur māsiņa kaut kur veda, bet kurš tik joti to negribēja un raudāja. Es zināju to, ka viņš tam teica kaut ko labu.

Bet mani viņš atstāja siltumu, ar to tagad dzīvot man būs vieglāk... Es vienmēr atcerēšos vārdus, ko viņš teica: «Kad man ir skumji, es dziedu...»

Cēlojums uz Parīzi

✉ Jānis Neimanis, Ulbrokas vidusskolas 12. klases skolnieks

Parīze ir pasaules kultūras centrs. Visi lieli rakstnieki, dzejnieki un mūziķi ir cildinājuši to. Daudzi grib redzēt Franciju, Parīzi, un tā liekas noslēpumaina.

Man bija iespējams pārliecīnāties par Parīzes skaistumu. Tur notika ik gadējais Eiropas jauniešu saits, kuru vada Taizē brāļu klosteris. Uz šo saitetu bija atbraukuši vairāk nekā 100 000 jauniešu no daudzām Eiropas valstīm.

Parīzē iebraucām 26. decembrī sešos no rīta. Lelas vēl bija pavisam tukšas, un mums bija iespēja pabraukāt pa pilsētu. Nebija iespējams braukt ilgi, jo septiņos no rīta jau bija jābūt Taizē centrā. Pirmais iesaids par Parīzi nebija nekāds satriecīgais, jo viss ir gandrīz tāds pats kā mājās — Rīgā. Slavenais Eifeļa tornis, Triumfa arka, Luvra, Elizejas lauki man nelikās ne iespaidīgi, ne arī pārāk skaisti.

(Turpinājums 3.lpp.)

(Turpinājums no 2.lpp.)

Varetu teikt, ka Parīze ir tāda pati kā citas pilsētas. Cilvēki tieši tikpat daudz met papīrus uz ielām kā pie mums, un varbūt pat vairāk, jo viss, kas tiek pārdots, ir politiķiņi maiņos. Ir daudz iebraucēju — nēgeri, ķīnieši, arābi. Atbraucot no Parīzes, secināju, ka nākamreiz braukšu vērot dabu — kalnus, upes, ezerus — to, ko veidojis Dievs. Viņš tiešām ir pats labākais celtnieks un mākslinieks.

Mums vajadzētu apzināties, ka cilvēciskās vērtības mūsos, pateicoties padomjiem laikam, ir saglabājušās nemainīgas. Mēs ne ar ko neesam slīktāki, varbūt pat labāki. Mums ir ko saudzēt, tās ir mūsu tradīcijas.

Es aizgāju pasaulē kā Spridžītis, lai saprastu, ka mājās tiešām ir vislabāk.♦

Pagasta iedzīvotāji, kuri vēlas veikt individuālo celtniecību, var izmantot 1. ēku celtniecības kombināta pakalpojumus individuālo māju celtniecībā ar atvieglotiem noteikumiem. Sīkākas ziņas pie pagasta domes priekšsēdētāja I. Lūša.

Cilvēka labākie draugi

Ģ. Pumpurs

Tā ir liela atbildība — par kādu rūpēties. Arī tad, ja šis «kāds» ir tikai suns vai kaķis.

Diemžēl mūsu ikdienu ir tik pierasts, ka šo atbildību saimnieks saglabā līdz mirklim, kad no maza, pūkaina kamoliņa izveidojas pieaudzis dzīvnieks, vai arī līdz briedim, kad dzīvnieku piemeklē nelaimē un tas saslimst. Bieži vien šajā brīdī dzīvnieks tiek izlikts aiz durvīm. Labākajā gadījumā tur tiek atstāts ēdiens trauciņš...

Tālāk — bezcerība. Suns staigā ap skolu, slimnīcu vai citu iestādi cerībā sagaidīt žēlastības kumosu. Un tad jau viņš pie mājas met arī kaunu un pašlepnemu un sāk rakņāties atkritumu kastēs... Kaķene ar barīju kaķēnu, muguras kopā saspieduši, tūp lietū, ne uz ko vairs necerot...

Tas ir nežēlīgi — šos dzīvniekus kert un iemidzināt. Bet vai nav vēl nežēlīgāk — jaut, lai viņi mokās?

Cita saimnieku grupa it kā nerēdz savu mīlu darbus un nedarbus. Tie var pārvērst māju pagalmus, tacīnas un bērnu rotāļlaukumu par suņu pastaigu vietām. Kāpēc viņi nesavāc savu mīlu atstātās

kaudzīles un peļķites kāpnēs un citās sabiedriskās vietās?

Tāds aizelsies mīlulis skrien virsū bērnam, un tad vairs nepālīdz «nebaidies!», «viņš jau nekož!». Arī pieaugušais iet ar līkumu, ieraugot šo mīluli. Par to liecina arī daudzās pagasta iedzīvotāju sūdzības.

Pagastā jau kopš 1992.gada ir pieņemts lēmums, ka gadījumos, kad suņu un kaķu turēšanas noteikumi pārkāpti, dzīvnieku īpašniekus var sodīt ar naudasodu, kura apmērs — līdz 50 procentiem no minimālās darba algas. Droši vien jāatgādina, ka suņus pastaigā drīkst izvest tikai īsā pavadā, bet apdzīvotās vietās jābūt uzliktam uzpurnim. Nav pieļaujams, ka mājdzīvnieki piemēlo kāpņu telpas, kā arī citas sabiedriskās lietošanas vietas mājā un pagalmā. Visos gadījumos suņu īpašniekiem savu mīlu «desīnas» nekavējoties jāaizvāc! Suņu īpašniekiem katru gadu līdz 1.februārim jāreģistrē savi mīluji pie pagasta galvenā veterinārāsta V.Rutka. Turēt neregistrētus suņus aizliegts.♦

Skola Juglas krastā

Ģ. A. Brikše, direktors

Juglas sanatorijas internātskola darbību uzsāka 1976.gadā. Šajā mācību gadā skolā mācās 372 skolnieki no gandrīz visiem republikas rajoniem un pilsētām. Skolnieku skaita un platības ziņā mūsu skola ir lielākā valstī — skolas kopplatība ir 11 500 m². Te mācās skolnieki, kam jāuzlabo veselība. Mācības notiek pēc vispārizglītojošās pamatskolas programmas. Skolēni līdzteku mācībām uzlabo arī savu veselību.

Pēdējos gados republikā strauji pieauga iedzīvotāju skaits, kas slimo ar tuberkulozi. Vienlaikus arī bērni un pusaudži bieži atrodas cieši līdzās tuberkulozes slimniekiem.

Skolnieki ierodas no dažādām skolām ar dažādu zināšanu līmeni. Tāpēc mūsu skolas pedagoģi daudz strādā ar skolēniem individuāli, lai skolnieku zināšanas nostabilizētos atbilstīgi mācību programmu prasībām. Bieži vien bez pamatdiagnозes ir vēl kāda diagnoze, kas var traucēt mācību vielas sekmīgu apguvi. Vajadzības gadījumā bērnus konsultē skolas psihologs, savus secinājumus izsaka skolas medicīnās darbinieki.

Cenšamies skolniekiem sniegt kvalitatīvas pamatzināšanas, kā arī ievirzi turpmākajām mācībām vai darbam izraudzītājā specialitātē. Ar skolniekiem daudz runājam par izvēlēto mācību iestādi, specialitāti, jo pretējā gadījumā viņiem būs grūti atrast savu vietu dzīvē. Bet šo virzību nevar veikt tikai skola bez ciešas sadarbības ar vecākiem. Lielākā daļa mūsu skolas skolnieku vecāku aktīvi sadarbojas ar pedago-

giem, cenšas pēc iespējas vairāk būt kopā ar saviem bērniem klases pasākumos, kā arī ģimenes lokā apmeklēt muzeus, teātrus, braukt ekskursijās. Šādu vecāku vidū ir arī Stopiņu pagasta dzīvojošie.

Bieži vien vecāki darba apstākļu dēļ vai arī subjektīvu iemeslu dēļ neveltī vajadzīgo vēribu saviem bērniem. Ir pat gadījumi, kad skolnieku brīvdienās bērni skolā «tieki aizmirsti».

Diemžēl pēdējos gados šādu gadījumu skaits pieauga. Nedomāju, ka tam varētu būt kāds objektīvs iemesls. Visbiežāk šādai vecāku rīcībai pamatā ir vecāku rūpes par savu personīgo atpūtu, pārmērīga alkohola lietošana, kā arī bērna būtības neizpratne. Pedagogs nevar aizvietot māti vai tēvu mēnešiem ilgi. Ir arī gadījumi, kad vecāki apvainojas, ja pedagogi atgādina par viņu pienākumiem.

1996.gadā skola svinēs 20 gadu jubileju; skolas absolventu salidojumā pulcēsies bijušie skolnieki. Ir patīkama izjūta, gandarījums, ka mūsu skolēni neaizmirst taku uz skolu gan svētku reizēs, gan arī ikdienu — vienkārši atnāk parunāties. Bieži vien arī «otrās puses» un «atvases» ir kopā ar viņiem. Un tad skolas darbiniekiem — visiem kopā un katram atsevišķi — ir gandarījums par veikto darbu, par gadiem, kas ziedoti skolēniem.

Gadi iet, un lielā skolas ēka jau sāk novēcot, bet ēkas projekts un izraudzītā atrašanās vieta ir sevi attaisnojuši. Skolas projektu izloloja cilvēks, kas savu mūžu veltījis, ārstējot ar tuberkulozi slimos cilvēkus — aizsaulē aizgājušais dakteris Seg-

liņš... Par skolu paldies jāsaka projekta autorei — Dannenbergas kundzei.

Skola atrodas priežu mežā. Daudz saules, daudz gaismas. Koku šalkas nomierina satrauktos prātus...

Pa šiem gadiem vienmēr esam jutuši daudzu slimnīcas medicīnās darbinieku atbalstu. Spilgti atmiņā palicis gadījums, kad mūsu medīķiem pašīgā nāca slimnīcas reanimācijas nodalas ārste daktere Laganovska. Mūsu kolektīvs pateicas ilggadējam slimnīcas galvenajam ārstam Dr.V.Saulītem un tagadējam galvenajam ārstam Dr.J.Leimanim, kā arī plaušu un tuberkulozes centra nodalas vadītāji Dr.D.Pakulei.

Pašreiz izglītības iestādēm mūsu valstī ir grūtības ar finansu līdzekļiem, lai skolas normāli darbotos. Šajā ziņā republikas budžeta ietvaros mūs finansē LR Izglītības un ziņātņes ministrija.

Ar gaišu domu un labu vārdu bieži skolā ir mūsu Stopiņu pagasta valdes darbinieki — pagasta vecākais I.Lūsis, pagasta vecākā vietnieks J.Pumpurs, sekretāre A.Volkova. Mūsu skolas bērni ir pateicīgi par pagasta valdes rasto iespēju piešķirt līdzekļus ārpusklases pulciņu vadītāju apmaksai, kā arī skolas ceļa remontam. Būtu jau labi, ja kāda no bagātajām firmām vai bankām atcerētos tādas skolas kā mūsējā. Diemžēl līdz šim mums nav izdevies atrast atsaucīgus cilvēkus...

Es ticu, ka arī pēc daudziem gadiem mūsu bijušie skolēni nāks pa taku skolas kalnā un atcerēsies savu bērniņu un pusaudža gadus Juglas krastā, lielajā skolas ēkā mežā vidū.♦

Kā skolēns jūtas skolā...

✉ Mārtiņš Opmanis, skolas direktors

Jau divdesmit pirmo gadu Stopiņu pagastā strādā Gaismas speciālā internātskola. Skolā mācās Rīgas rajona bērni, kuriem parastajā skolā ir grūtības ar kāda priekšmeta apguvi, tāpēc mūsu kolektīva uzdevums — dot zināšanas atbilstīgi katram bērnam spējām pamatzglītībā, iemācīt amatā, pilnveidot jūtu pasauli, attīstīt cilvēciskās vērtības: garīgumu, godīgumu, strādīgumu, žēlsirdību, labsirdību. Bērniem tas ļoti nepieciešams, jo lielākoties viņi ir no nelabvēlīgām ģimenēm. Skolā mācās 16 bāreņu.

Amata prasmi bērni apgūst skolā un prakses bāzēs — rūpniecība «Jauda» un Salaspils botānikajā dārzā. Skolā bērni veic

pašapkalpošanās darbus klasē, skolā, guļamtelpās, virtuvē.

Estētisko kodolu veidojam mācību stundās, ārpusklases darbā, galvenokārt apgūstot tautas mantojumu — izzinām latviešu tautas dzīvesziņu, tradīcijas, svētkus. Skolā svinam Mīkeļus, Mārtiņus, Ziemassvētkus, Meteņus. Gatavojam sveces Sveču dienai, šujam pelnu maisījus Pelnu dienai.

Estētiskajā audzināšanā bērni daudz gūst zīmēšanas un darbmācības stundās. Tieki gatavoti darbi izstādei «Mani darbi mājai un sētai Lieldienēs». Brīvajā laikā apmeklējam teātra izrādes, kinofilmas. Ľoti atsaucīgs, dāvinot biletus, ir Nacionālais teātris un kinoteātris «Pulss».

Priecājamies, ka mūs neaizmirst organizācija «Glābiet bērnus», kā arī kristīgo organizāciju «Ģimenes atdzīšana».

Ļoti patīkami, ka Stopiņu pagasta jaudīm mēs esam savējie. Siltā atmiņa — Ulbrokas vidusskolas koncerts. Tas bija patiess estētisks baudījums. Arī pantomīmas teātris «Starī»...

Savā rūpju lokā mūs uzņēmusi Stopiņu Pagasta «Daudzbērnu biedrība».

Liels paldies jāsaka Stopiņu pagasta valdei, tās priekšsēdētājam Lūša kungam — par morālo un materiālo pabalstu — šajā mācību gadā uzlaboti dzīves apstākļi skolas internātā, iegādātas jaunas mēbeles, tehniskie līdzekļi.♦

... cerot atrast atsaucīgas sirdis

Patiens priečājos, ka mūsu pagastam ir sava laikraksts, patiess prieks, ka tajā kā spoguļi redzami visi mūsu sejas vaibsti. Kāda būs Šī seja, cik skaista, saturīga, interesanta un patīkama, atkarīgs no mums, lasītājiem. Tādēļ aicinu būt atsaucīgiem! Varbūt izdotos izveidot literāro stūri, kur klusākos brīžos varētu veldzīties dvēsele. Cerot rast atsaucīgas sirdis, jūsu uzmanībai piedāvāju savu dzeju.

Ar cieņu
Stopiņu pagasta pantomīmas teātra
režisore Inīta Sabanska

***

Cilvēkam ir jātīc,
un tad viņi
tic tev.
Mākoņu laivas
aiznes vēji prom.

Cilvēkiem ir jādod,
un tad viņi
dod tev.
Ābeles nežēlo
ziedus ražai.

Cilvēki ir jāmīl,
un tad viņi
mīl tevi.
Maizes klaipus
cep mīlestība.

***
Sabrukt ir visvieglāk
izstādējušām saknēm.
Svelmē vajag dzert.
Sabrukt ir visvieglāk,
jo dažreiz nav, kur

spēka ūdeni smelt,
bet
mēs taču dzimstam,
savu māju celt
un citiem dot
no tā ūdeni smelt.

***
Ceriņu sniegpārslās
glaužas pie rūts,
Izdaiļo zemi un baltumu
lūdz...♦

Sludinājumi

◆ Pārdod garāžu kooperatīvā «Mehanizators». Zvanīt vakaros. Tālr. — 296902.

◆ Mehanizācijas institūts aicina darbā lopbarības sagatavošanas laboratorijā gados jaunu inženieri mehāniki un kultūras darba organizatoru jaunatnes klubā. Interesēties institūtā vai pa tālruni — 910879.

◆ Apdrošināšanas sabiedrības «Balta» Rīgas rajona nodaļa sakarā ar darba apjomu palielināšanos aicina apdrošināšanas aģentus darbam Stopiņu pagastā. Laba apmaksā. Tālr. — 414338; 429100.

Mums ļoti interesē jūsu vēlmes un priekšlikumi, tāpēc aicinām visus interesus uz pirmo tikšanos šā gada 14. februārī plkst. 10 institūta inženierkorpusa (četrstāvu) 2. stāvā.

Pagasta dome

◆ No šā gada 1. februāra Ulbrokā, Institūta ielā 1, sāk darboties apsargāta autostāvvieta (iebraukšana no Ērgļu šosejas).

Piedāvā:

- riepas, to remontu, montāžu un balansēšanu;
- diagnostiku;
- eļļas nomaiņu;
- elektroiekārtas remontu;
- akumulatorus un to uzpildīšanu;
- dzinēju remontu un regulēšanu;
- virsbūves remontu un krāsošanu.

Veic:

- elektrodzinēju remontu;
- iekārtu izgatavošanu;
- virpošanas darbus;
- frēzēšanas darbus u. c.

Lielā izvēlē gultī, metināšanas elektrodi.

SIA OPTIMAGRO,
tālr. 910872; 910798.

◆ SIA «Armuss» piedāvā:
Kokmateriālu transporta plekabes

PL-7 — Ls 935

Transporta pašizgāzējplekabes

PST-6 — Ls 880 (celtspēja 6 t, MTZ)

Rulonu bezsiksnu preses

PRF-110 — Ls 1250

PRF-145 — Ls 1300

Pļaujmašīnas

KSF-2, 1 B4 (T-25, T-40, MTZ) — Ls 170

Hidrauliskos lekrāvējus

PG-0,2 (T-16) — Ls 890

Zirga vilkmes kartupeļu racēju — Ls 137

Zirga vilkmes pļaujmašīnu — Ls 174

MTZ traktora dzīnēju — Ls 780

Lentzāgu gaterus — Ls 3000—3200

Astoņu veidu divkorpusu un trīskorpusu arklus, kultivatorus, nažu ecēšas, siena grābekļus, slīdgrābekļus, barības sautētājus, vagotājus, kartupeļu racējus, apkures katlus, traktoru pašizgāzējplekabes, malakas zāģus, traktoru buldozeru lāpstas, «C» un «S» veida kultivatoru zarus, hidrošūtēnes un citu lauksaimniecības tehniku.

Marta beigās būs iespējams iegādāties sauso putnu mēslojumu 25 kg fasējumā.

Mūsu adrese: Rīgas raj., Ulbroka, Institūta ielā 1

Darba laiks: darbdienās no plkst. 8.30 līdz 16.30, bez pusdienas pārtraukuma. Tālr. — 910875; 910876.

Informācija

◆ Stopiņu pagasta dome kopā ar LVLMEZPI iecerējusi izveidot pagasta konsultatīvo centru, kas palīdzētu pagasta un tuvākās apkārtnes iedzīvotājiem ar padomu visdažādāko jautājumu risināšanā. Centram ir kontakti ar kvalificētiem speciālistiem, kuri jums palīdzēs šīs problēmas atrisināt. Mēs domājam, ka svarīgi ir jau šodien domāt par zemes apstrādi pavisārī, celtniecību un citiem jautājumiem. Konsultācijas var tikt apvienotas ar mašīnbūves, kokapstrādes u. c. produkcijas izgatavošanu pēc individuāla vai sērijas pasūtījuma. Veicam arī projektēšanas darbus.